Sportul văzut de artiști

Expoziția grupului de artiști «FLACĂRA»

NE-AM DUS LA DALLES, nu din obligație profesională, căci meseria noastră de ziariști sportivi ne situează oarecum departe de preocupările artiștilor plastici și pictori, ci ne-am dus mai mult mânați de curiozitatea sportivului dornic să vadă, dacă nu cumva artiștii noștri au înțeles chemarea stadionului și s'au inspirat și din frumusețile corpului omenesc aflat în plină încordare.

Ne-au surprins din primul moment nouile preocupări ale artiștilor noștri de frunte, cari, în locul naturilor moarte, a nudurilor și peisagiilor fără preocupare omenească, dau dovada unei complecte integrări în străduințele poporului aflat în plin efort de construire a unui viitor mai bun. Munca în toate formele ei, este subiectul principal al mai tuturor operelor expuse: Muncă în atelier, în laborator, în fabrică, pe șantiere și pe ogoare a inspirat pe artiștii noștri, dovedind că ei înțeleg să lupte de acum înainte alături de muncitorime, cu penelul și cu dalta, pentru aceleași idealuri de mai bine, pentru o patrie care ne aparține în mod egal tuturor.

Dar, nu este misiunea noastră să înregistrăm aci, chiar și fără obiectiv critic, aceste noui tendințe ale artei românești, căci confrații noștri de specialitate vor face această muncă mai bine în ziarele cari au această preocupare. Pe noi ne interesează în primul rând cercetarea acelor opere artistice, cari se inspiră din sport și vine în acest fel să redea eforturile spre mai bine ale unei bune părți a tineretului nostru.

Cu regret, trebue să constatăm că, din mai bine de trei sute de lucrări expuse, doar trei au avut ca izvor de inspirație sportul. Este vorba de două sculpturi ale d-lui MEREANU și de o pictură a d-nei NUTZI ACONTZ.

*

DL. MEREANU pare să fie „prins" de sub'ectul sport'v, având o dragoste specială pentru atletism, expunând un relief de alergători de garduri și o statuetă a unui aruncător cu greutatea. Ne-a surprins faptul că mișcările fixate nu sunt corecte din punct de vedere tehnic, alergătorii de garduri luând gardurile în modul cel mai primitiv, așa cum nu se întâmplă în realitate la atleți cu o școală oarecare. Aruncătorul de greutate ține deasemenea greutatea incorect, departe de corp și greutatea este mult prea mică pentru a reprezenta bila de oțel de peste 7 kgr. Cu toate aceste greșeli, relieful cu alergătorii de garduri este o lucrare frumoasă, redând mult din dramatismul cursei, iar gruparea concurenților este făcută cu un remarcabil gust și pricepere.

PICTURA de mari proporții a d-nei NUTZI ACONTZ reprezintă niște copii la un joc cu mingea, intitulat oarecum pretențios: „antrenament". Pictura este tratată expresionist cu mari pete de culoare, dar mișcările copiilor nu au reușit să ne deslușească despre felul de sport pe care vor să-l reprezinte.

In afară de numărul mic de lucrări inspirate din sport existente la această expoziție, trebue să regretăm, că alci calitatea lucrărilor nu este la înălțime, căci autorii nu și-au dat oboseala de a studia câtuși de puțin subiectul abordat, din care cauză am putea spune, că obiectivul artistic nu a fost atins.

NOI CREDEM că sportul, ca mișcare conștientă și executată cu tendința de a perfecționa corpul omenesc, ascunde infinite posibități de inspirație artistică. Lucru dovedit de atâtea capo d'opere ce ne-au rămas dela cei mai mari sculptori din toate timpurile. MYRON, PHIDIAS, RODIN, BOURDELLE, iar în timpurile noastre, toți marii sculptori sovietici, se inspiră și din sport, nenumărate fiind lucrările grafice și de pictură rămase dela marii maeștri, reprezentând efortul sportivului.

*

IN AFARĂ DE ACESTE CONSIDERENTE, nu ar trebui să se piardă din vedere că sportul, astfel cum este practicat astăzi la noi, reprezintă în ultimă analiză un efort făcut pentru a da corpului omenesc rezistența și puterea necesară unei munci constructive. Deci sportul joacă astăzi rolul pregătirii pentru muncă a omului, pregătire de care muncitorul are nevoe în aceiași măsură, cum are nevoe și de pregătire profesională.

Această legătură strânsă existentă între sport și muncă ar putea servi ca un îndemn pentru artiștii noștri, pentru a se ocupa mai mult de sport, chiar și pentru a picta pe muncitorii făcând sport. Este sigur că, făcând astfel paleta lor s'ar îmbogăți cu culori noui și ar găsi un debușeu sigur al lucrărilor, la numeroasele formații sportive dornice să aibă, în formă de prem', reprezentarea artistică a efortului lor.

— **out** —

Nel Van Vliet se întoarce...

Natația internațională la câteva luni înaintea Jocurilor Olimpice

JOCURILE OLIMPICE dela Londra suscită discuții și pronosticuri din ce în ce mai multe. Bazați pe performanțele anterioare, specialiștii fiecărui sport în parte au „decretat" favoriți și outsideri posibili. In probele de natație, deocamdată, se studiază rezultatele realizate de înnotătorii și înnotătoarele din țările considerate drept cele mai puternice. Iată deci înțelegem să redăm și noi câteva din ultimele știri privind natația internațională, lăsând cititorii să tragă singuri concluziile:

ANGLIA: La 22 Mai se va disputa la Blackpool, întâlnirea de waterpolo și sărituri de pe trambulină între echipele Franței și Angliei. Federația britanică de natație speră să obțină mai mult de 10.000 lire sterline în vederea pregătirii înnotătorilor și înnotătoarelor din Marea Britanie.

ARGENTINA: A. Yantorno a doborît recordul argentinian la 300 m. crawl în 3'27"4. Recordul este foarte bun.

AUSTRALIA: D-ra Spencer a bătut recordul australian la 440 yards crawl în 5'31"5.

BELGIA: Echipa națională de water-polo a Belgiei va juca luna viitoare la Paris.

BRAZILIA: Aram Bogosan, în vârstă de 18 ani, a ameliorat recordul Braziliei la 100 m. crawl, realizând timpul de 58"8.

DANEMARCA: D-ra Karen Harup, campioana Europei la 100 m spate, a câștigat premiul celui mai bun atlet danez pe anul 1947, instituit de către Berlinske Tedente.

EGIPT: Unul dintre cei mai buni înnotători egipteni, Kandhil, este în plin antrenament pentru J O El a parcurs recent, la Cairo 200 m. brasse în 2'39"8.

FRANȚA: Performanțele lui Jany, Nakache, Lusien et Co. sunt îndeajuns de cunoscute. Ceeace, desigur nu mai necesită niciun comentariu.

GERMANIA: Se vede că britanicii țin cu orice preț ca și „democrații" sportivi germani să concureze la J. O. In ultimele concursuri s'au remarcat Ditzinger, Walter Klings, Lehman și d-ra Westhelle.

STATELE UNITE: Joe Verdeur este în formă excepțională. Recent a bătut al treisprezecelea record mondial.

OLANDA: D-ra Tonny Homse se anunță drept o nouă Nel Van Vliet. Ea parcurge, obișnuit, 200 m. brasse în 3'2".

UNGARIA: D-ra Novak a obținut timpul de 2'56"4 pe 200 m. brasse.

JAPONIA: Furuhashi a înnotat 800 m. crawl în 9 m'n. 53 sec. 2.

SUEDIA: Daneza Ragnhild Hveger, recordwomană mondială la aproape toate distanțele de crawl, va antrena echipa de înnotătoare suedeze pentru Olimpiadă.

U. R. S. S.: Iată rezultatele oficiale ale campionatelor sovietice de natație:

100 m. crawl:Ușacov 59"6.
200 m. crawl:Ușacov 2'15"9.
400 m. crawl:Ușacov 4'53"7.
100 m. brasse: Boltchenko 1'9"8.
200 m. brasse: Meșcov 2'43"8.
100 m. spate: Krinkov 1'12"4.

LA FETE:

200 m. crawl: D-ra Vasileva 1'13"4.
400 m. crawl: D-ra Vasileva 6'1"5.

(Continuare în pag. 5-a la rubrică)

REVISTA STADION

apare într'un format nou prezentând cu începere din numărul 28

Viața lui Joe Louis

Un senzațional reportaj ilustrat. Episoul din lupta sportivilor negri pentru libertate

MIERCURI 21 APRILE LA TOATE DEBITELE

CU GÂNDUL LA JOCURI

VESTITORI AI UNEI IDEI BIRUITOARE MÂINE, ATLEȚII PĂȘESC IN SEZONUL 1948 DECIȘI SĂ FIE EXEMPLE PENTRU NOUII PRIETENI AI STADIONULUI

CU RARE EXCEPȚII, am fost cetățeni ai acestui simplu spectator ai primaverilor atletice ale ultimei decade. An de an am văzut gazonul incins de brâul negru al pistei năpădit ca entuziasm tineresc de atleți și atlete. An de an am văzut antrenamentele începute și continuate cu seriozitate, an de an am întâlnit optimiști țesând visuri în jurul cifrelor de record, sau începători căutând firul ariadnei în labirintul mișcărilor. Dar n'am fost niciodată impresionat. Până mai ieri nici n'am știu dece. Poate nici n'am căutat să mă întreb. Dar dece o fac astăzi? Simplul Fiindcă Primăvara aceasta a început prin a mă impresiona, fiindcă acest April al lui 1948 nu seamănă cu cei de ieri. El a adus pe stadion ceva ce nou. I-așî putea spune sufletul, dar pentru a fi mai concret îi spun un fel nou de a privi sportul, atletismul. O nouă orientare, reversul unei pagini pe care timpul o dorește de mult, dar care de-abia acum a întors-o voința profesorilor sociale.

Stadionul este tot cel de ieri. Poate mai puțin arătos fiindcă el, sortit întâlnirilor cavalerești și pretențioase poartă încă urmele neghiobiei ale războiului. Dar nu mai sunt cei de ieri cei ce îl caută și îl îndrăgesc. Nu mai sunt cei de ieri nici acei ce nu prezintă aceleași figuri. Un paradox? Nu! O realitate, o constatare îmbucurătoare, fiindcă din cei de ieri n'au mai rămas decât marii îndrăgostiți înconjurați de tineri dornici să descifreze misterele unei discipline noui.

Lipsesc cei ce se distrau pe stadion dar în locul lor au apărut sute — care mâine vor fi mii — din cei care muncesc și vin aici să se recreeze și să-și improspătească forțele angajate în întrecerea voinicească a reconstrucției. Fiecare după amiază este o sărbătoare a stadionului obișnuit să se umple doar la meciurile duminicale.

Pășind pe pistă am căutat figurile cunoscute ale anului trecut. Le-am descoperit destul de greu, fiindcă antrenamentul lor izolat de altădată este acum lecție urmărită cu atenție școlărească de noui veniți. Am stat la sfat cu ei și astfel am aflat că sunt tot atât de impresionați ca și mine, tot atât de bucuroși.

— „Vom avea urmași mulți și brai. Dar și noi căutăm să le fim exemple. Și avem motive.

Cu gândul la această năvală tinerească pe stadion, cu gândul la jocurile de anul trecut, cu gândul la cele de anul acesta care reunesc în jurul țărilor balcanice pe cele ale Europei Centrale, cu gândul la jocurile olimpice, am pornit anul acesta mai decis ca oricând la muncă. Atletismul nostru trebue să biruie. Noi îi suntem vestitorii. Suntem conștienți că ochii acestui tineret îl caut departe de stadion, de acest rezervor al sănătății, sunt ațintiți asupra noastră și vom căuta să nu-i dăm o impresie falșă despre sportul nostru drag.

Cu gândul la ei, cu gândul la jocurile la care Republica noastră trebue să fie reprezentată, vom lucra cu mai multă trăsnire de inimă, cu mai multă conștiinciozitate ca până acum. Succesul nostru nu va mai fi personal, va fi succesul unei idei, al unui îndemn și al unui sprijin care ne măgulește și ne înzecește forțele".

*

U-I UN PARAGRAF DE DISCURS sitația de mai sus. Este convingerea atleților din jolul național, ieri robi ai pasiunii atletice, de astăzi apostoli ai unei idei biruitoare mâine. Este convingerea mea care a înaripat condeiul ce va însemna de acum zi de zi munca migăloasă a pregătirilor pentru jocuri, muncă ce trebue să fie exemplu de urmat pentru cei mulți care vin pe stadion pentru prima oară și care trebue să știe dela început că atletismul este sportul ideal, dar că este sportul cel mai greu, cel mai pretențios, bogat în satisfacții pentru cei ce iubindu-l îl vor cunoaște bine, sgârcit pentru cei ce îl vor socoti o simplă distracție.

Gh. Epuran

MAI INCET MISTER ROUS!...

NU DE MULT, acum câteva zile, am publicat declarațiile d-lui STANLEY ROUS, secretarul general al lui English Football Association. *Declarațiile le-a făcut cu prilejul conferinței internaționale a arbitrilor de foot ball ținută la Londra la sfârșitul lui Martie.*

Nu am fi avut nimic de spus dacă d. ROUS s'ar fi mărginit la subiectul conferinței. Dar, d-sa s'a simțit obligat să facă unele declarații categorice — și nostime în același timp — într'un domeniu care de mult a încetat de a mai fi considerat britanic.

A spus d. ROUS, că este contra TUTUROR MODIFICĂRILOR RADICALE PRIVIND REGULELE DE JOC, cu tonul cu care în general britanicii își „impun" punctele de vedere în situația politică mondială, cu aceeași tărie cu care se afirmă în toate problemele mondiale: Palestina. Egipt, Grecia, etc.

Dar nu numai atât. D. ROUS tine cu tot dinadinsul să provoace și ilaritate afirmând:

— „Noi am dat acest sport lumii și dorim ca lumea să continue a-l practica așa cum noi i l-am dat".

Majestuos, d. ROUS uită, însă, să scoată pergamentul îngălbenit pentru a dovedi că Analia ne-a dat footballul cu contract și că una din clauze este tocmai păstrarea footballului în formele originare, în acel conservatorism rigid și putred care a pierdut contactul cu realitatea.

Iar când adaugă:

— „Nu dorim ca alte țări să vină aici pentru a face să se admită o versiune diferită a jocului de football",

se declară pe față contra oricărei tendințe de progres, contra evoluției firești, contra oricărei imixtiuni — normale, atunci când sportul a devenit apanajul tuturor cetățenilor, tuturor popoarelor, care să îndrăznească a atinge „dreptul suveran" asupra footballului al britanicilor.

Nu credem că a fost în prealabil o sugestie nord-americană, pentrucă oamenii lui Marshall au alte pasiuni decât footballul, dar este sigur că d. ROUS nu a consultat nici forul internațional al regulilor de joc, pentrucă nu mai departe decât Vineri, ședința FIFA-ei a stabilit lista modificărilor care trebuesc aduse regulilor de joc. Fără discuție că sunt modificări esențiale isvorâte din necesități pe care numai realitatea și tendința firească de progres le-au impus.

Și, când se produc astfel de modificări, cum rămâne cu declarațiile d-lui ROUS?

PROBLEMA CADRELOR

SĂ TRECEM LA SOLUȚIONAREA PROBLEMEI

CÂND VOM INFIINȚA NOULE ȘCOLI DE CADRE?

NU INAINTE DE A FORMA UN CERC DE STUDII

De ce să ne preocupăm de formarea cadrelor când încă nu am construit stadioanele? Iată întrebarea pe care ne-ar pune-o neîncrezătorii și naivii.

Răspunsul nostru: pentrucă pe nouile terenuri de sport tineretul trebue să intre sub supravegherea educatorilor, iar formarea acestora e o acțiune tot atât de lungă cât și aceea a amenajerii stadioanelor. Să mai discutăm acum despre importanța faptelor? Poate ar fi util, pentru unii, dar pentru cei mai mulți lucrurile nu se mai prezintă cu semne de întrebare.

Educația tineretului e astăzi o problemă de stat, de guvernământ. Educația fizică și sporturile sunt și ele printre mijloacele cele mai utile educației generale, ale acelei educații care vede în individ în același moment trup și suflet, caracter și inteligență.

Să facem un cerc de studii

Dacă ideia formării cadrelor este biruitoare, trebue să ne gândim acum asupra modalității de punere în practică a ei; cum? prin înființare de școli.

Și înainte de a deschide porțile stadioanelor pentru cei ce vor deveni mai apoi îndrumători, instructori organizatori sau antrenori, pe scurt educatori fizici, vom încerca să ne stabilim în principiu asupra a ceeace va trebui să fie și care va fi scopul acestor școli de cadre.

De unde, înființarea Cercului de Studii care va cerceta problema cadrelor în funcție de realitățile sociale dela noi și în funcție de noua concepție a educației fizice pentru masse.

In cercul de studii vor lucra:
— organizatori
— pedagogi
— medici
— tehnicieni
— educatori politici,

care împreună vor cerceta și stabili normele de funcționare a școlilor de cadre. Vor ține seama în elaborarea programului de scopul școlilor respective (formarea de instructori, îndrumători, instructori, antrenori sau organizatori)

Ce va cerceta acest cerc de studii?

In funcție de scop se vor cerceta și stabili:
— principiile generale de organizare
— metodele de lucru
— programul și
— activitățile de specialitate

Și tot de aici se vor trage concluzii privitoare la
— selecționarea
—pregătirea și
— verificarea celor ce vor intra în școli spre a deveni mai apoi educatori fizici.

Toate acestea vor fi încoronate de stabilirea concretă a școlilor ce trebuesc organizate (scop, durată, loc) și de încadrarea lor cu personal didactic corespunzător.

*

Astfel privită problema, centralizând acțiunea formării educatorilor fizici, se asigură o activitate susținută, uniformă și omogenă, se asigură deci rezultatele cele mai bune.

Să începem chiar astăzi

Suntem obișnuiți, de cele mai multe ori, să amânăm punerea în aplicare a hotărîrilor. De data asta urgența rezolvării lipsei de cadre ne impune o imediată tăcere la acțiune. In toată țara lucrările de amenajare a stadioanelor și terenurilor de sport au început sau au fost anunțate.

A venit primăvara, anotimpul cel mai favorabil organizărilor de școli; e deci momentul să se treacă serios la împlinirea unuia din marile deziderate ale sportului nostru și a uneia dintre importantele probleme ale educației tineretului.

Mihai Epuran

O DUMINICĂ AGITATĂ LA SCRIMĂ

In numărul nostru de ieri am relatat în câteva cuvinte atmosfera deplorabilă în care s'a desfășurat prima selecționare la floretă domni.

Inainte de a analiza motivele care au determinat această afirmațiune și pentru a da cititorilor noștri o cât mai perfectă imagine despre tot ce s'a petrecut Duminică dimineața la Cercul Militar, vom relata pe scurt desfășurarea celor mai importante asalturi în ordinea dispunării lor.

N. MARINESCU — A. GALIMIR 5:2

O victorie destul de grea pentru "bătrânul" Nae. Arbitrii au inversat o tușe în defavoarea lui Galimir.

CIOCARLIE — VALCEA 5:3

O luptă foarte înverșunată.

PRIMA SURPRIZĂ: MATAC — N. MARINESCU 5:1

Matac în mare formă dispune ușor de un Marinescu încă neîncălzit.

TUDOR — VOICU 5:4

In realitate scorul trebuia să fie 5:3 pentru Voicu.

Un asalt de comp'ezență a fost:

G NECULCEA — CST. MARINESCU 5:4.

A. GALIMIR — R. MATAC 5:3.

A fost cel mai bun asalt al lui Galimir.

MATAC — NECULCEA 5:2

Un scor prea categoric. Neculcea este nedreptățit de către juriu ceeace însă nu-i dă dreptul de a discuta pe planșă

VALCEA — VOICU 5:1

Voicu descurajat de pe urma celor întâmplate în asaltul cu Tudor cedează la scor.

PUFNEI — NECULCEA 5:4

O surpriză, mai cu seamă că scorul nu oglindește fidel ușurința cu care a câștigat Pufnei.

TUDOR — NECULCEA 5:1

Cel mai frumos asalt al lui Tudor, care dispune ușor de un Neculcea plictisit și enervat.

Cea mai mare nedreptate a zilei a fost:

CIOCARLIE — GALIMIR 5:3

Patru tușe judecate greșit și toate în defavoarea lui Galimir.

Primele două lovituri date de Galimir nu sunt acordate pentru că unul din arbitrii nu le-a văzut.

După ce scorul era 3:3, i se acordă două tușe nevalabile în ciuda protestului a'tuia din arbitrii.

VALCEA — NECULCEA 5:4

Rezultatul adevărat ar fi 5:2 întrucât la 4:2 Valcea lovește pe Neculcea. Președintele după ce acordă lovitura, se lasă influențat de ceilalți arbitri, revine și inversează tușa.

Cel mai așteptat asalt a fost:

TUDOR — C. MARINESCU 5—4

și din păcate a fost și unul dintre cele mai urâte. Discuții pe planșă. Amândoi abuzând de calitățile lor excepționale de trăgători.

Din punctul de vedere tehnic amândoi au trasnervoși, căutând victoria cu orice preț. Consecința: o luptă urâtă fără lovituri clare.

Reprezentanții ASA devin din ce în ce mai periculoși CHELARU — NECULCEA 5:1; VALCEA — GALIMIR 5:4; CIOCARLIE — NECULCEA 5:3; PUFNEI — VOICU 5:4.

TUDOR trece ușor de GALIMIR cu 5:1, iar N. MARINESCU de CHELARU cu 5:2.

Un asalt contrar tuturor regulilor sportive a fost:

TUDOR — C. MARINESCU 5—4

Costică Marinescu la început dezavantajat de juriu a protestat mai mult decât vehement, iar către sfârșit Tudor având de suferit de pe urma arbitrajului reacționează și mai nesportiv.

La 4:4 și-a scos masca și a plecat către vestiar declarând că se retrage din concurs. Toți oficialii au fugit după el și însfârșit consolându-l l'au convins să termine asaltul.

Vedetism dus până la culme! Mai cu seamă că Tudor nu este la prima lui abatere în această privință.

Ce autoritate mai poate avea un juriu când el procedează sever numai atunci când este vorba de un trăgător de rând?

Cum este în joc o "vedetă" atunci se admit orice gesturi nesportive sau discuții aprinse și interminabile între trăgători și arbitrii!

Spre sfârșitul concursului majoritatea trăgătorilor au fost obosiți. Rămâne neschimbat de bun Nae Marinescu care câștigă toate asalturile. Galimir și cei 4 subofițeri din ce în ce mai puternici.

CHELARU dispune cu 5:1 de MATAC care la rândul lui printr'o ultimă sforțare câștigă cu TUDOR 5:3, însă pentru a pierde mai târziu cu 3:5 la VALCEA.

Rezultatul real între TUDOR și VALCEA nu ar fi fost 5:4 ci 3:7 dacă un arbitru "binevoitor" nu ar fi intervenit tocmai atunci inversând întregul asalt.

Insă inevitabilul s'a întâmplat: Tudor comp'ect epuizat este învins de Ciocârlie cu 5:2 După acest insucces — socotit inadmisibil — Tudor Ilie enervat și pictisit abandonează definitiv și irevocabil cu toate insistențele depuse din nou în vederea salvării situației lui.

Ultimele asalturi sunt urmate cu mult interes lupta pentru locul 2 fiind încă deschisă.

Ar fi multe concluzii de tras după acest concurs, mai cu seamă în vederea apropiatelor întreceri internaționale.

In primul rând lipsa unui corp de arbitri. Nu i se poate pretinde unui Președinte de juriu de a arbitra încontinuu 6 ore și îmbătate, fără să greșească, ori cât de bun ar fi el.

In al doilea rând nu avem arbitrii de tușe bine pregătiți și la curent cu regulamentul.

Din toți acei care s'au perindat Duminică în juriu, afară de René Efraim și de Jacques Istrate nici unul nu e corespuns. Pentru fiecare armă trebuesc arbitrii respectivi. Experiența de la foiosi "sabreuri" într'un concurs de floreță sperăm că nu va mai fi repetată în viitor.

Mai mult mai multă disciplină și sancțiuni aplicate pe loc acelor care fac gesturi de nesportivitate.

Iar acum câteva cuvinte despre trăgători în ordinea clasamentului.

NAE MARINESCU a rămas vechiul "vulpoiu" internațional.

RADU MATAC la început "imbatabil" a cedat asalturile din urmă din cauza lipsei de antrenament.

Foarte bună, chiar excelentă echipa ASA care, o adevărată relevație, a ocupat locurile 3, 4, 5 și 9.

ARISTIDE GALIMIR dezavantajat de juriu nu a dat randamentul obișnuit. Spre sfârșit a avut o revenire puternică.

TUDOR ILIE foarte bun la început, lipsit de condiție fizică și nesportiv.

PETRE VOICU descurajat la începput nu și-a mai regăsit forma în tot concursul.

GRIGORE NECULCEA nesigur pe el și nedreptățit de juriu.

P. Zw.

EXCURSII POPULARE

OFICIUL NAȚIONAL DE TURISM, organizează în zilele de 1—4 Mai a. c., (Sărbătorile Paștelui) excursii populare la munte cu următoarele itinerarii:

București — Sinaia — pentru cabanele Vârful cu dor, Peștera și Bolboci.

Costul transportului și al întreținerii complete lei 1800.

București — Bușteni — pentru cabanele Brad, Babele, Căminul, Alpin.

Costul transportului și întreținerii complete lei 1800.

București — Predeal pentru cabanele Diham, Trei Brazi și Piatra Mare.

Costul transportului și al întreținerii lei 1900.

București — Brașov pentru cabana Postăvar.

Costul transportului și întreținerii complete lei 2000.

București — Brașov — Zărnești — pentru cabanele Plaiul Feii și Piatra Craiului.

Costul transportului și întreținerii complete lei 2100.

București — Voila (Făgăraș) pentru cabana Urlea.

Costul transportului și întreținerii lei 2100.

București — Sâmbăta de Sus — pentru cabana Sâmbăta.

Costul transportului și întreținerii lei 2100.

București — Oprea Cârțișoara (Făgăraș) pentru cabana Bâlea.

Costul transportului și întreținerii lei 2100.

Plecarea în aceste excursii va avea loc Sâmbătă 1 Mai orele 5 dimineața din piața Brătianu și înapoierea Marți 4 Mai în jurul orelor 21.

Transportul se va face cu autocamioane RATA amenajate special cu bănci și prelate.

Costul fiecărei excursii a fost calculat avându-se în vedere, transportul dus și întors, micul dejun, masa de prânz și masa de seară inclusiv taxele de dormit.

La aceste excursii pot să participe numai sindicaliștii cu recomandarea scrisă a comitetului de întreprindere, fabrică sau instituție.

Se atrage atenț'unea că participanții trebue să aibă neapărat echipamentul strict necesar și anume bocanci, rucsac și manta de ploae Fără acest echipament nu se admite participarea la excursie.

Inscrierile pentru aceste excursii se fac începând din ziua de 15 April'e la biroul de informațiuni al ONT din calea Victoriei nr. 88 (Piața Republicii), unde odată cu inscrierea se va depune și costul integral al sumei.

Informațiuni le suplimentare se pot obține dela Biroul de Informațiuni ONT care funcționează zilnic după următorul program 9—15 și 16.30—19.